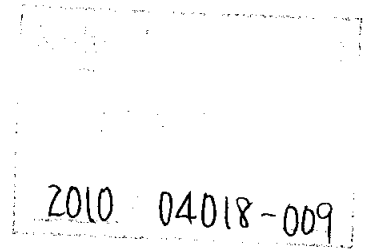

Kulturdepartementet
Postboks 8003 Dep
0030, OSLO

Deres ref: 2010/04018 ME/ME2 DAS: ELT

Vår ref: 11/00675-2

Oslo, 30.08.2011

Høring - Utkast til endringer i forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjoner, obligatorisk teksting av norske filmer

Norsk filminstitutt viser til høringsbrev av 6. juni 2011 vedrørende ovennevnte.

Vi har forstått det slik at forslaget om obligatorisk teksting av kinofilmer innebærer at *alle* kinovisninger av filmen skal være tekstet, og at det ikke skal være valgfritt for produsent/distributør eller kinoene å vise filmer med tekst.

Norsk filminstitutt mener at ordlyden er noe uklar ettersom den kun pålegger teksting av alle eksemplarer, uten å si noe om selve visningen.

Etter det NFI kjenner til, er det fullt mulig å tekste digitale eksemplarer av en produksjon, uten at dette automatisk innebærer at filmen må vises med tekst. Etter vår oppfatning vil derfor tilskuddsmottakere kunne oppfylle det foreslåtte vilkåret om obligatorisk teksting, uten at dette nødvendigvis fører til at (det tekstede) eksemplaret faktisk blir vist med tekst.

Når dette er sagt, mener vi at et ufravikelig krav til visning med tekst er i overkant strengt. Etter vår oppfatning bør kravet knytte seg til visninger i ordinær kinodistribusjon, slik at man dermed ikke pålegger produsentene å tekste enhver visning av filmen. For eksempel bør det kunne være mulighet for spesialvisninger av filmen uten tekst, og produksjoner må også kunne få vises uten tekst for eksempel på festivaler eller lignende. Selv om det antagelig sier seg selv, bør det også gå frem at plikten til visning med tekst knytter seg til kinovisninger, selv om plikten til å tekste eksemplarene er plattformnøytral. Vårt standpunkt er således at regelen slik den er utformet i forskriftsforslaget er noe absolutt, og at det bør åpnes for snevre unntak.

Norsk filminstitutt har fått opplyst fra Film & Kino at det går an å produsere digitale eksemplarer på en slik måte at filmen kun kan vises med tekst. Den ovennevnte utfordring kan derfor etter vår mening løses ved at kravet til obligatorisk teksting knyttes til produksjon av eksemplaret. Vårt forslag er at man tilføyer en setning i den foreslåtte bestemmelse som lyder:

"Eksemplarer som skal vises i ordinær kinodistribusjon skal være tekstet på en måte som kun gjør det mulig å vise filmen med tekst."

Når det gjelder den lovtekniske løsningen for innføring av vilkåret i Forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjoner, har departementet fremlagt to ulike forslag. Det første forslaget går ut på å tilføye vilkåret i § 1-6 som fastsetter de generelle vilkårene som gjelder for alle tilskuddsordninger etter forskriften. Fordelen med denne løsningen er at man unngår gjentakelser av samme vilkår i mange bestemmelser.

Norsk filminstitutt ser det imidlertid som svært lite hensiktsmessig å innføre et vilkår som bare gjelder kinofilm, i forskriftens generelle kapittel, i den generelle vilkårsbestemmelsen. Forskriften har et eget kapittel 2 som regulerer tilskudd til kinofilm, og det er derfor naturlig at de særlige vilkår som gjelder slike tilskudd reguleres i dette kapittelet. Videre er forskriftens system at de spesielle vilkår som gjelder for hver enkelt tilskuddsordning er fastsatt i de aktuelle bestemmelser, jf for eksempel kravet til aksjeselskap som organisasjonsform som er fastsatt spesielt i §§ 2-1 til 2-4.

Norsk filminstitutt støtter således departementets andre forslag om å fastsette vilkåret om teksting i de enkelte bestemmelser. I tillegg til bestemmelsene i kapittel 2 må vilkåret dessuten innføres i § 4-1 som regulerer tilskudd til lansering av kinofilm i Norge.

Norsk filminstitutt finner det mest hensiktsmessig at departementets forslag til ordlyd, samt vårt forslag til presisering som nevnt over, innføres i følgende bestemmelser og ledd:

Det fastsettes et nytt fjerde og siste ledd i § 2-1:

"Produksjonstilskudd gis på betingelse av at alle digitale eksemplarer av produksjonen tekstes for hørselshemmede. Eksemplarer som skal vises i ordinær kinodistribusjon skal være tekstet på en måte som kun gjør det mulig å vise filmen med tekst"

Det fastsettes nytt fjerde ledd i § 2-2:

"Tilskudd gis på betingelse av at alle digitale eksemplarer av produksjonen tekstes for hørselshemmede. Eksemplarer som skal vises i ordinær kinodistribusjon skal være tekstet på en måte som kun gjør det mulig å vise filmen med tekst."

Gjeldende fjerde ledd blir nytt femte ledd og gjeldende femte ledd blir nytt sjette ledd.

Det fastsettes nytt femte ledd i § 2-3:

"Tilskudd etter annet ledd bokstav b gis på betingelse av at alle digitale eksemplarer av produksjonen tekstes for hørselshemmede. Eksemplarer som skal vises i ordinær kinodistribusjon skal være tekstet på en måte som kun gjør det mulig å vise filmen med tekst"

Gjeldende femte ledd blir sjette, og gjeldende sjette ledd blir nytt syvende ledd.

Det fastsettes nytt tredje ledd i § 2-6:

"Etterhåndstilskudd gis på betingelse av at alle digitale eksemplarer av produksjonen tekstes for hørselshemmede. Eksemplar som skal vises i ordinær kinodistribusjon skal være tekstat på en måte som kun gjør det mulig å vise filmen med tekst"

Gjeldende tredje og siste ledd blir fjerde og siste ledd

Det fastsettes nytt tredje ledd i § 4-1:

Tilskudd gis på betingelse av at alle digitale eksemplarer av produksjonen tekstes for hørselshemmede. Eksemplar som skal vises i ordinær kinodistribusjon skal være tekstat på en måte som kun gjør det mulig å vise filmen med tekst"

Gjeldende tredje, fjerde og femte ledd blir fjerde, femte og sjette ledd.

Dersom departementet likevel skulle falle ned det første løsningsalternativ og fastsette vilkåret i § 1-6, vil Norsk filminstitutt foreslå at vilkåret fastsettes i en ny bokstav f og ikke i et nytt ledd. Paragrafen har i dag kun ett ledd som igjen er delt inn i bokstavene a) til e). Etter vår oppfatning vil det bli kunstig å tilføye et nytt ledd når den nye bestemmelsen blir et av mange vilkår som ramses opp:

Forslag til ny bokstav f:

"For å motta tilskudd til produksjon av kinofilm etter §§ 2-1, 2-2 og 2-3, etterhåndstilskudd etter § 2-5 og § 2-6 og lanseringstilskudd etter § 4-1, skal alle digitale eksemplarer av produksjonen tekstes for hørselshemmede. Eksemplar som skal vises i ordinær kinodistribusjon skal være tekstat på en måte som kun gjør det mulig å vise filmen med tekst"

Vi er for øvrig enige med departementet i at § 4-4 kan oppheves da kostnadene ved digital teksting vil være små, og kan legges inn i produksjonsbudsjettet.

Departementet foreslår i høringsbrevet at endringen skal tre i kraft ved årsskiftet, og at alle kinofilmer som mottar tilskudd etter denne dato, skal omfattes av kravet til obligatorisk teksting. Norsk filminstitutt forstår det slik at departementet anser vedtakstidspunktet og ikke søknadstidspunktet som et hensiktsmessig skjæringstidspunkt for hvilke saker som skal omfattes av det nye vilkåret.

Norsk filminstitutt er ikke enig med departementet i dette forslaget. Vi mener at søkere i størst mulig grad bør ha muligheten til å gjøre seg kjent med hvilke vilkår som gjelder før de søker om tilskudd fra NFI. Vi vil derfor foreslå søknadstidspunkt som skjæringstidspunkt for hvilke filmer som skal omfattes av kravet, slik at søknader mottatt før 1. januar 2012 behandles etter de gamle reglene. Av hensyn til forutsigbarheten, mener vi også at det er riktig å fastsette en overgangsregel for de filmene som har mottatt forhåndstilskudd før de nye reglene trer i kraft. I motsatt fall vil også ferdigproduserte filmer, som allerede har mottatt forhåndstilskudd, uten krav om teksting bli omfattet av de nye reglene som følge av at søknad eller vedtak om lanseringstilskudd faller på 2012. Produksjonsbudsjettet vil være fastsatt og godkjent av NFI for disse filmene lenge før en søknad om lanseringstilskudd fremmes.

Filmer som ikke mottar forhåndstilskudd leverer derimot per i dag ikke budsjett før de søker om lanserings- og /eller etterhåndstilskudd. Vi ser derfor ikke noen grunn til at ikke disse skal omfattes av de nye reglene, såfremt lanserings- og etterhåndstilskudd omsøkes og mottas etter 1. januar 2012.

Norsk filminstitutt at det inntas følgende bestemmelser i endringsforskriften:

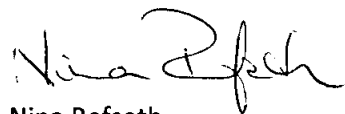
"Forskriften her trer i kraft fra 1. januar 2012 og gjelder for søknader som mottas etter dette tidspunkt.

Endringer ved forskriften her gjelder ikke for søknader om tilskudd til filmer som har mottatt forhåndstilskudd til produksjon fra Norsk filminstitutt før forskriften trer i kraft."

På denne måten vil man ivareta produsentenes behov for forutsigbarhet. Samtidig unngår man en rekke søknader om produksjonstilskudd like før årsskiftet, motivert av et ønske om å unngå det nye vilkåret. Dersom NFI har fattet vedtak om produksjonstilskudd før ikrafttreddelsen av forskriften, vil det altså ikke stilles krav til teksting selv om søknad om lanseringstilskudd mottas etter ikrafttreddelsen. Filmer som søker om produksjonstilskudd før årsskiftet, men ikke får vedtak om slikt tilskudd før i 2012, vil altså bli omfattet av kravet for å motta lanseringstilskudd.

Dersom departementet likevel ønsker at vedtakstidspunktet skal gjelde som skjæringstidspunkt, bør dette presiseres i bestemmelsen om ikrafttreddelsen, slik at det fremgår klart at også søknader som fremmes før ikrafttreddelsen vil bli omfattet av kravet, så fremt vedtak fattes etter årsskiftet.

Med vennlig hilsen

Nina Refseth
direktør

Tone Rogstad Bjellaanes
seniorrådgiver